

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՒՌՆԻԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԵՐԵՄԵՐԱՆԻ ԵՐԿՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ԶՄԻՒՌՆԻԱ ՇԱԲԱԹ 8 ԱՊՐԵԼ 1872

ԹԻՒ 933

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Այսպիսով խնդրոյն նկատմամբ հետադրուհասած լուրերը իրարմէ կը զանազանին: Ընդդէմ մէջ հասարակաց կարծիքը այս է, որ Միացեալ Միացեալ Նախագահի ընտրութենէ զինի, միջինի լինի դաժն լինէր աւելի ընդեւ և մտադիր պիտի լինի այս ան լուծանքի խնդրոյն վերջ մի տալոյ:

Ըմտոյ 12 թուով միջինի լինէն հասած հետադրին համաժողովարդոն խնդրոյն հետեւեալ որոշումը առաջարկէր և ազդային խորհրդարանին մէջ Առաջամայի խնդրոյն նկատմամբ թէ «անուղղակի կորուստն երբեք պահանջուի յետոս առնուի»: Աստիկ վիճաբանութենէ զինի վերաբեր է որ այս որոշումը արտաքին գործոց յանձնաժողովին ուղղուի:

Ուստի կըսէ, իսկապէս ինչպէս կը պատրաստուի յետադրութեան ամբողջութենէն վերահաստատուէ: Կապէի Կոմիտէն լրացիւրը մանրամասն տեղեկութիւններ կուտայ այս մասին, որոնք յայտնի կ'ըլլան թէ ինչ են Ս. Բեթրիքտի կառավարութեան տեսութիւնները: Անոնք ամբողջութեամբ, կըսէ նոյն լրագիրը, տեղութեան բարձր պաշտօնեաներու ժողով մի տեղի ունեցաւ նախագահութեամբ կոստանդին մեծ գլխին, քննելու և որոշելու համար խորհրդին նախագահութեան մէջ լինելը զանազան շինութիւններու ծրագիրները: Խնդիրը ուրեմն միայն Սեպտեմբերի համար է: Հայտնի է թէ այս լուրը ինչ յուզմունք պատճառեց, և ինչ տպաւորութիւն բրտւ խորհրդին ժողովրդեան վրայ: Կոմիտէն լրագիրը, մի քանի գիտողութիւններէ զինի, այսպէս ուրեմն պիտի կորնչին չքանաւ, կըսէ, այն դաշնագրութիւնները զոր մեր արեան և դանձուց դնուի Սեպտեմբեր ընդունել տուինք խորհրդին պատեհաւոր ետքը: Չիստորական նաւարան մի նորէն պիտի բռնանայ ուրեմն Սեպտեմբեր վրայ, և զրա հաւոր նաւերու, և մօնթօրներու նաւախումբ մի կ'ընայ վաղ կամ անագան պատրաստել և Պոսթորի վրայ յարձակիլ: Սեպտեմբեր կայսեր և իւր խորհրդա-

կաններուն բուն նպատակը յայտնի է: Սակայն կը հաւատարմէ, կըսէ Սեպտեմբերի իրական նպատակ մի չկայ Սեպտեմբեր այս որոշման մէջ և Պոստորի դէմ վտանգ մի տեսնելու, Սեպտեմբեր մէջ Սեպտեմբեր նախադրութիւնը չիւրաքանչիւր դէմ սպառնալիք մի համարուիլ:

Իրաւունք ունի Սեպտեմբեր, կըսէ Սեպտեմբեր, խորհրդին պատեհաւոր ամբողջութեան արեան և ստակի զոհողութիւնները յուսման եղած պիտի համարուին, երբ Սեպտեմբեր նորէն ընտրութեան մեծ նախագահութեան մի հանդիսանայ: Սակայն Սեպտեմբեր այս ընթացքը զարմանք պատճառել տեսք է, յայտնի է որ Սեպտեմբերի կառավարութիւնը կատարելապէս որոշեալ նպատակ մի ունէր, երբ վերջին Գաղղիա Վրոնտիական պատերազմի ժամանակ Գաղղիա տկարացեալ տեսնելով, Սարիկի դաշնագրութիւնը փոփոխել առաջարկեց: Ընդդէմ այս փոփոխութեան հաւանքով՝ կըսէր անոր հետեւութիւնները զուշակել, հետեւեալ ոչ զարմանալու և ոչ արտնջելու իրաւունք ունի այսօր:

Սեպտեմբեր քաղաքական վիճակը յաջողարձուածք մը կ'առնու յոգուտ Սեպտեմբերի կառավարութեան: Սեպտեմբեր մէջ այս տարի շատ անձրեւուն պատճառաւ, ցորենի, դինդոյ, և ձիթադրոյ հունձքը շատ առատ պիտի լինի: Հետեւեալ կը յարէ լրագիր մը, վտանգ չկայ որ յեղափոխութիւն մի տեղի ունենայ, սեպտեմբեր չքաղաքական մէջ գտնուած ատեն սովորաբար յեղափոխութեան կը դիմէ:

Ընդդէմ հասարակաց խորհրդարանին մէջ պարտն 10 անցեալ տարուան պիտուէն եւեմտից հաշիւը ներկայացուց, որով կը տեսնուի թէ 71,720,000 լիւրա սթէրլին ելք, և 74,535,000 մուտք եղած է, հետեւեալ 2,815,000 լիւրա սթէրլին կ'աւելնայ, Ազգային պարտքը 1869էն ի վեր 12,740,000 լիւրա նուազացած է: Սեպտեմբեր տարուայ մէջ 71,313,000 ելք, և 74,615,000 մուտք պիտի լինի, հետեւեալ 3,302,000 ազգային դանձու պիտի աւելնայ: Երջանիկ է այն ժողովուրդը և բարեբաղդ այն կառավար-

ութիւնը, որուն պաշտօնեաները այսպիսի պիտուէն ներկայացնելու վիճակի մէջ կը գտնուին:

Աստիկայի տեղութեան 1872 տարուայ պիտուէն հետեւեալ կերպի պիտի լինի: 353,714,207 Ֆիւրին ելք, և 353,776,901 մուտք պիտի ունենայ:

Գերմանական կառավարութիւնը որոշեց Ազգային և Լորէնի մէջ հարկադրական դատարարութեան օրէնքը հաստատել: Գաղղիայ կայսերական կառավարութիւնը բոլորովին անհոգ գտնուեցաւ ժողովրդեան դատարարութեան նկատմամբ: Թիէր աւելի նախանձանդիր չեղաւ այս մասին, Սարիկի և Սեպտեմբեր ստորագրութիւնները կը ժողովրդեան հոգեմէն, որպէսզի ազգային ժողովոյն ներկայացնելով՝ հարկադրական դատարարութեան օրէնքը ընդունուի և հաստատուի Սեպտեմբեր մէջ: Արդէն մէկ շաբթուան մէջ 40,000 ստորագրութիւն ժողովրդէ: Կղերականք այս դրութեան դէմ բոլորովին հակառակ՝ ամեն ճգամբ արդեւ լինելի ջանքն:

Վիեննայի լրագիր մի շատ հաւանական կը կարծէ որ 1873ին տեղի ունենալիք համաշխարհական հանգիստը 1874 տարուայ ձգուի: Կըսեն թէ Գերմանական կառավարութիւնը Աստիկայի կառավարութեան դիմելով՝ այս յապաղումը խնդրէր Գաղղիա Գերմանական պատերազմին պատճառաւ գերմանացի արուեստագիտները բաւական ժամանակ չպիտի կրնան ունենալ իրենց շինած նիւթերը արտադրելու: Կերպիւ համաշխարհական հանգիստին մէջ ներկայացնելու:

Տօթեմբեր խորհրդաձայն Չեխիցիայի հասարակաց գրքատուններուն նկատմամբ մանրամասն տեղեկութիւններ կուտայ, որոնց վրայ մեր ընթերցողաց ուշադրութիւնը կը հրաւիրուի:

Բոլոր Չեխիցիայի մէջ, կըսէ, 2092 գրքատուն կայ: Չեխիցիայի գրքատուն ունի 267 գրքատուն, Լեւոն 254, Վ. 253, Պէրն 228, Սեպտեմբեր, Սեպտեմբեր և այլն իրենց գրքատունները ունին: Այս 2092 գրքատուններուն մէջ կը գտնուին 2,490,312 հատոր գիրք, և որովհետեւ բոլոր Չեխիցիայի մէջ

ընէ ետքը, Եւրոպայի ամենէն ընդարձակն է. վեց տարեկան երեսունհինգ օթեկաններ ունի, և ամէն մէկ օթեկան տասնհինգ հազար տասնհինգ կը պարունակէ:

Գաղղիայի ամենէն հարուստ և նշանավորութեան արժանի «Ազգային Միջին» է, ուր ոչ թէ ուրիշ միջիններու պէս առիթն անդին ժամանակ ու ժամանակ ձեռք բերուած երեւի, բայց շատ անգամ տարակուսելի հնութիւններ կը գտնուին, հայաւ երկու հազար տարի առաջ կործանեալ Բոմբէ և Հիւրիկայի քաղաքներուն հնութիւնները հետզհետէ հոս կը բերուին, և գիտութեան համար մեծագին գանձեր կը պատրաստեն: Այս հնութիւնները ինչպէս սովորաբար ոչ միայն քարէ կամ օղջիւնէ արձաններ, հայաւ հին ժամանակուան մինչև անգամ տնային սպասք և պիտոյից համար դորձած ուսած դանդաղ նիւթերու և դորձիկներու հաւաքածոյ մը կը ներկայացնեն, որոնց ամեն մէկը իւր հետաքրքրութիւնը ունի, և որոնց վրայ երկարօրէն քննարկելու արժանի է:

Ազգային Միջին մէջն է նաև «Ազգային գրքատունը», ուր երկու հարիւր հազար հատոր գիրք կը գտնուի: Այս գիրքերուն երեք հազարը ձեռագիրներ են, և վեց հազարը չորեքտասան դարուն տպուած գիրքեր են: Երբ գրքատուն տեսնուի այս բացատրութիւնները տալով կը յաւելուի՝ ըսելով թէ ամէն լեզուէ գիրք ունիլ գրքատուն մէջ, հետաքրքրութեամբ հարցուցի իրեն, տարակուսելով թէ հայերէն գիրք ևս ունիլ: Հայերէն, ըսաւ, այո՛ և նոյն վայրկեան գնաց հին գիրք մը բերաւ ինձ տուաւ: Այս գիրքն էր:

Վերջին թիւն կատարելութեան և քրիստոնէական առարկանութեան տպուիլ ի վիճակի 1742:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՓԱՐՏԻԿ ԶԱՄԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ ՄԻ ՅԻՏԱԼԻՍ

ՆԱԲՈՒԻ ԲՈՒՐՆԵՅ ՎԵՍՈՒՎ ՀՈՌՈՎՄ ՖԼՈՐԱՆՍ ԲԻՋՈ

Մեր արեւելիկս կը Եւրոպայ ճանապարհորդելու կուգինք, սովորաբար գէպի Ֆրանսա գէպի Բարիկ կուգինք, որովհետեւ, շատ քիչ անգամ իտալիա մատամ Միջինի նկարագրած գիւղերի իտալիան կ'անցնին:

Բարիկ, կարծես մոգական գործիքն է մի ունի, որ զմեզ իրեն կը քարշէ. այո՛, Բարիկ մէջ կան երեւելի չինքեր ընդարձակ հրապարակներ, պաշտոներ, արձաններ միջինի և այլն, որոնք մեր երեւակայութիւնը կը շարունակեն, և չեմք կընալ անոնց վրայ բաւական զմայլիլ: Սակայն զրադիական տեսութեամբ ինչ որ իտալիայի մէջ կը տեսնուի, աւելի բարձր, և աւելի փոքր կը գտնուի:

Իտալիայի հնութիւնները զատ զատ պատմութիւններ են, որոնք անցեալ դարերը մեզի կը ներկայացնեն, և կառավարողներ մեր երեւակայութիւնը գրեթէ դէպ ինչ րեք հազար տարի առաջ, միջին զմեզ անձանթ աշխարհներու և ժողովուրդներու մէջ, և անոնց հետ հետզհետէ ծանօթանալով՝ մեր հետաքրքրութիւնը այնպիսի համոթիւն մի կը գաղ, զոր դժուար է նկարագրել:

Այն կը յիշեմք, կըսէ ամենէն անգամ Բարիկ հասանք տիկնապետ շուրթած աչք կը զմայլենք Բարիկ հայա կառ շինքերուն վրայ, և չինք կընալ երեւակայելու նոյնպէս աւելի գիւղերի և վտակ րան մի: Երեւելի է այս արեւելիկ մը, որուն համար ամեն բան նոր է, երբ Եւրոպայ կուգինք: Բայց երբ իտալիա անցանք հոսով

մայի Նարոլի հրաշալի հնութիւնները տեսնել, զիւրութեամբ համոզուեցանք, որ Բարիկ այն հոյակապ շինքն է, որոնց վրայ բաւական չինք կընալ զմայլիլ, մի միայն հոսով հնութեանց դաշնադրութիւնն է ինչ:

Բարի մի տարի առաջ Յունիս ամենց ակիզքը՝ Փօրփուրի վրայ չորեքսուն Պրիմիտիւի, և Պրիմիտիւին տասնհինգ ժամուան մէջ չորեքսուն Պրիմիտիւի հասանք գիւղերի դաշտերու արտերու և ծառերու մէջ անցնելով, որոնց մեծ մասը ձիւնի ծառերն էին:

Պրիմիտիւի ծովափերէն քաղաք մի է տասնհազար բնակիչով: Հին ժամանակներու երեւելի հանգիստացած է համայնացող նաւատորմից կայարանը լինելով: Վիր զիւրու հոս մեծած է: Իսկ արդի ժամանակս անգղիացի չորեքսուններուն երթեւեկութեամբ քաղաքը նոր կենդանութիւն մի առած, նաւահանգիստը ընդարձակ ուսած մարքուած է, և մի քանի անգղիական հոյակապ պանդոկներ կառուցեալ են հոս:

Իսկ Նարոլի, ինչպէս յայտնի է շատերուն սիրուն ու գեղեցիկ տեսքով ընդարձակ քաղաք մի է 450,000 բնակիչով: Նարոլի ընտիր կլիման, կապուտ երկինքը, հոյակապ դիրքը, պարտիզները, երեւելի շինքերը և հնութիւնները նախանձելի ըրած են զայն, և աշխարհիս երեւելի քաղաքներն մին համարուած է: «Տեսնել Նարոլի, կըսէ առաջը, և մենք»: Դատելով Վ. Պոստորի հետ կը քաղաքատն և անոր կընմանցնեն զայն. մեր մասին չեմք կընալ երեւակայել վայր մի քաղաք մի որ Պոստորի բնական գեղեցկութիւնն, և անոր սքանչելի տեսարանը ունենայ: Նարոլի երեւելի շինքերն են թագաւորական սպարաւը, որուն մէջ Բարիկի պատկերներն իսկ կը գտնուին: Սան Փարլո թաղը, որ Սիլանի թաղ-

2500.000 ժողովուրդ կը հաշուէի, հետեւապէս մարդ գլուխ գրեթէ մէկ հասոր գիրք կ'ընայ :

Պոհեմայի մէջ սովորութիւն է որ երբ այր և կին քսան հինգ տարի միասեղ կ'ապրին, իրենց ամուսնութեան քսանհինգերորդ տարւոյն մեծ խնձոյքներ կը նեն, և եկեղեցի երթալով նորէն ամուսնութեան խորհուրդ կը կատարուի : Նսիկա «արծաթ ամուսնութիւն» կը կոչուի : Նոր յիսուն տարի մէկտեղ կ'ապրին յիսուներորդ տարւոյն նոյն արարողութիւնները կը նեն, և այս «սկի ամուսնութիւն» կը կոչուի : Իսկ երբ վաթսուտ տարի մէկտեղ կ'ապրին «ազամանդեայ ամուսնութիւն» կըսուի : Բարակ մէջ վերջին օրերս այսպիսի տգամանդեայ ամուսնութիւն մի տեղի ունեցեր է, այրը ութսուն հինգ տարեկան և կինը ութսուն երեք մեծ հանդիսիւ եկեղեցի դացեր, սեղանին առջև ծուներ դնելով՝ վաթսուտ տարի առաջ իրարու ըրած երգումներն նորէն կը կրէին : Ի ներկայութեան խուռն բազմութեան ժողովուրդով :

ԱԶԳԱՅԻՆ

Տօրթօր Մորդման և Հայ Լրագիրներ :

Կոստանդնուպօլսոյ Լրագիրները տօրթօր Մորդմանի հետգհետէ ըրած բանախօսութիւններուն վրայ լուրեր կը հաղորդեն մեզ : Վերջին անգամ Մասիկի մացնէ, թէ յառաջիկայ կիրակէ Մարտի 12ին պարոն Մորդման Հայոց պատրիարքարանը 'ի Բուքարու, տաճկերէն բարբառով պիտի խօսի հայկական սեպագրաց վրայ, և պիտի հաղորդէ հանդիսականաց՝ այս վերջին ժամանակներս ըրած նոր և արդիւնալից խուզարկութիւնները :

Նշա օտարական մի, որ մեր երկրէն մեր հայրենիքէն մեզի լուր կը բերէ, օտարական մի՝ որ մեր պատմութիւնը մեզի սորվեցնել կը ջանայ, անոր նսեմ և մութ խորշերը 'ի լոյս բերելով, որ ամեն աշխատութիւն յանձնակառնու, ամեն զոհողութիւն կընէ պատմութեան և գիտութեան սիրոյն համար, և Վանայ սեպագրաց լուծումը կը գտնէ, և հայկական պատմութեան փառքը կը յաւելու :

Եթէ մեր հայրենակիցներէն մին այս աշխատութիւնը յանձն առնուր, և այսպիսի արդիւնաւոր ծառայութիւն մի ըներ մեր ազգային պատմութեան, չէ որ պիտի սիրէինք և մեր շնորհակալքը որեւէ կերպով պիտի յայտնէինք անոր : Երբ քանի որ օտարական մի նոյնը կընէ չէ որ արդեօք մեր նրախտադիտութիւնը անոր յայտնելու, և մեզի մատուցած ծառայութիւնը ճանչնալու պարտաւորութիւնն ունիմք :

Համարձակութիւն կառնումք ուրեմն առաջարկելու

Ինչպէս Խալիլայի բոլոր քաղաքներուն, այսպէս և Նարոլի մէջ շատ եկեղեցիներ կան, որոնց թիւը 257 է, և ասոնցմէ զառ կան նաև 57 մատուռ : Այս եկեղեցիներուն շատերը ընտիր ճարտարագործութիւններ են :

Սան Զեմարօ քաքերայլը Նարոլի եկեղեցիներուն ամենէն երեւելին և հոյակապն է : Սանքա Մարիա տեյ Բարմիե, այս եկեղեցւոյն մարմարինէն արձանագործութիւնները սքանչելի են : Սան Ֆիլիք, որուն մէջ հիւանալի արձաններ և պատկերներ կը գտնուին, և շատ ուրիշ եկեղեցիներ, որոնք քիչ կամ շատ տարբերութեամբ իրարու կընմանին, կան իսկ քանիներ որոնց պատերը կամ ձեւերը մօզայիք քարերով զօրծուած պատկերներով զարդարուած են : Սան Սիկիւր մատուռը որուն մէջ զուտ սպիտակ մարմարինէն քանդակուած Քրիստոսի մեղեղութիւնը կայ գետինը տարածուած, և իբր վրան նուրբ բեհեզով մը ծածկուած, որուն տակէն կարծես բուն իսկ մարմինը կը թափանձնէ : Արտաքոյ կարգի ընտիր և սքանչելի գործ, որուն ծանրութեամբ անգղիացի լորտ մը ծախու առնել վաւաքելով, արծաթ տալ առաջարկել է և չեն ընդունել :

Նարոլի ժողովրդեան բարոնց և սովորութեանց վերայ մանրամասն տեղեկութիւն ստանալու համար, ժամանակ մը այս երկրին մէջ բնակելու է : Ընդհանրապէս խօսելով, ինչպէս ամեն տաք կլիմայի, այսպէս և այս երկրին բնակիչը ծոյլ է, և արեւ կըսիրէ, ժողովրդեան մեծագոյն մասը սոսկալի նախապաշարեալ ու տգէտ է : Սան Զեմարօ, քաղաքին պաշտպան սրբոյն տօնախմբութեան առթիւ այնպիսի իրեր կը պատմեն, որոնք անհաւատալի կերպան :

Նարոլի ազգային Միւլէն և ուրիշ երեւելի շէնքերը

մեր մեծարոյ Հայ խմբագրաց, որ մեր ազգայնոց ու ի մասնաւորի Հայ դաստիարաց հայրենասիրութեան կոչում մի ըներ, և իրենց դրատունը ստորագրուած թիւն բանալով, հրաւիրեն զանոնք ըստ հաճոյս որեւէ գումար մը ստորագրելու, որով հոսկ յետոյ կը ընտրուի յարմար ինչ մի ծախու առնուլ, օրինակի համար գեղեցիկ ոսկի Գրօմէթր մը, կամ այլ ինչ թանկագին՝ հաւաքուած գումարին համեմատ, և Հայ դաստիարաց կողմանէ իբրև յիշատակ երախտագիտութեան տօրթօր Մորդմանի կընուիրուի : Եթէ ազգայինք ունենք տարբեր տեսութիւն ունին այս մասին, կամ ուրիշ միջոց կառաջարկեն, ուրախ պիտի լինիմք իմանալու : Եսկա ընելով քաղաքաւարութեան և երախտագիտութեան պարտք մի կատարած պիտի լինիմք, և պիտի ապացուցանեմք միանգամայն թէ մեք հայերս թէպէտև քաղաքական կեանք չունինք, բայց հայրենասիրութեան ոգի մի կը կրենք միշտ մեր մէջ, և թէ անտարբեր չեմք պարոն Մորդմանի մեր ազգային պատմութեան մատուցած այսպիսի ծառայութեանը, անոր հակառակ գիտեմք մեծարելու յարգել իւր աշխատութիւնը, և որովհետև շատ հաւանական է որ գերմանական լրագիրները ևս հրատարակեն Հայ դաստիարաց կողմանէ պարոն Մորդմանի եղած ընդունելութիւնը, այս ևս ոչ սակաւ պատիւ կընէ Հայ անուան : Հարկ չեմք համարիր ըսել, որ թէ մեր առաջարկութեան գործադրութեան մտադիր լինին Հայ խմբագիրք, Ընդունուող խմբագրութիւնն ևս ստորագրութիւն պիտի բանայ այս նպատակաւ :

Բերկրութեամբ կը ծանուցանեմք թէ Գերմանոյ լրագրաց մէջ հայկական բեռագրաց վրայ մեծապատիւ հօքթօր Մորդմանի հրատարակած մէկ ընդարձակ և կարևոր յօդուածը մեծա. Գեորգ Էֆենտի Լպտուլահեանի ձեռօք հայերէնի թարգմանութեամբ զատ անտրակա մի այսօր վաղը պիտի հրատարակուի : Մեծա. Գ. Լ. Լպտուլահեանի այս ազգասիրական գործն անտարակոյս մեծ գոհունակութիւն պիտի պատճառէ ամեն Հայ բանասիրաց, որք մեր ազգային պատմութեան վրայ նոր լոյս ծաւալող և գիտական աշխարհի առջև Հայ ազգին անունը բարձրացնող այս ամենակարևոր գիտարկ վրայ քիչ շատ ծանօթութիւն ստանալու կը փափաքին :

Կը լսենք թէ մեծա. Զակար Էֆենտի Պոյաճեան՝ Հայ տպագրապետն ալ՝ վերոյիշեալ անտրակին ըստ արժանոյն հրատարակման համար ամեն զոհողութիւն ըրած է ազգասիրաբար : Մասիկ

Ս. մեծապատիւ սրբաշուն Պատրիարք Հայրեւոյցային երեսփոխանական ժողովոյ մեծապատիւ անդամք :

Հայոց ազգը սեպական իշխանութիւնը կորուսած՝

տեսնելէ զկնի շոգեկաւորով և զվայրկենի մէջ ուղեւորեցանք գէպ 'ի Բուրէյ, Ս. մերկայի բարեկամ մը հետ, որուն ծանօթութիւնը Պրինսիպին Նարոլի ճամբորդելու ժամանակ ըրած էի, հետեւինք առնելով «Վօլինկ թըն» պանդոկին «Ալեքսոնը» որ մատի վրայ գիտեր Բուրէյի ամեն հնութիւնները, և անոնց վրայ հետզհետէ րացատրութիւններ կը տար առանց մեզի ժամանակ ձգեղու մեր ձեռքը գտնուած գիրքերը քննելու :

ԲՈՒՄԷՑ

Բուրէյ Խալիլայի, կրնամք ըսել բոլոր աշխարհի, խիստ երեւելի հետաքրքրութիւններուն մին է : Երբ Բուրէյ կը հասնիս, յանկարծ հին աշխարհ մի աշայդ առջև կը ներկայանայ, ոչ թէ երեւակայութեամբ, կամ պատմութիւններու, և թիւ մի արձաններու և հնութիւններու զօրութեամբ, հապա բուն իսկ նիւթական աշխարհ մի, որուն մէջ 1800 տարի առաջ բնակիչներ կը զըտնուէին : Կրնաս քաղաքին փողոցներուն մէջ քալել, հրապարակները ելնել, տաճարները թատրերը պտուտիլ, սպարանքներու մէջ մտնել, մասնաւորներու տուններու մէջ թափանձնել, այս ամենը այնպիսի զարմանալի տպաւորութիւն մի կընեն վրայ, որ երթալով կը մոռնաս այն 18 դարը որ կանջրպետէ գեղը, և կերակայես որ իբր նոյն ժամանակուան, այն հին աշխարհին մէջ կ'ապրիս, և թէ քաղաքին փողոցներուն մէջ քալած և մասնաւորներու տուններու մէջ մտած ժամանակը կը կարծես որ վայրկենէն մը՝ քաղաքացիներէն մին պիտի հանդիպիս, և կամ տան տիկինը յանկարծ քովի սնեւորկէն պիտի դայ, և քու այցելութիւնդ պիտի ընդունի :

Բուրէյ 63 տարւոյն սոսկալի երկրաշարժէ մը մատմբ իրք կործանելով բնակիչները զարհուրած քաղաքէն փա

ղարկէ 'ի վեր օտար ձեռաց ներքև կառավարուած սոսկ լողութեան մէջ, իւր թէ բարոյապէս և թէ նիւթապէս կացութեան և յարատեւութեան միմիայն միջոց կը ընեն ունեցած է, նորա ամեն սրբութեամբ և նախնի աւանդութեամբ հանդերձ : Հայութիւնը նովա կենդանացած նովա ամեն արկածներու փոթորիկներու և տաժանելի հալածանաց դիմագրաւ կեցած է, ինչպէս նաև իւր ու մէն դառն և թշուառ վայրկեաններուն նովա միայն միութարուած և սփոխուած է :

Կրօնքը անհրաժեշտ ազգին գոյութեան առաջին սոյն մանն է. ուստի և ազգին սրբազան պարտքն է պահել և պաշտպանել զկրօն, առանց որոյ ինքն ևս կը ջնջուի ու կ'անհետանայ : Արդ այն պաշտօնեայք՝ որոց աւանդ տրուած է կրօնքը, ունին իրենց ձեռաց մէջ ազգին բարոյապէս և նիւթապէս կացութեան ամեն հանգամանքը : Չեմք կարող ուրանալ թէ սրբա երբեմն առաքինութեան և անձնութեան օրինակ, մերթ փառաւոր և սրտառու յիշատակներով պատմութեան էջերը լեցուցեր են, մերթ սգոյ և ցաւոյ դարերու մէջ ազգին իրաւանց պահպանութեան ակոյցեան և նախանձախնդիր կանգնելով իրենց սուրբ կոչմանը արժանացած են : սակայն այսօր այդ սրբակրօն պաշտօնէից յաջորդները՝ իրենց նախորդաց անունը և իշխանութիւնը միայն ժառանգած են, բայց ոչ առաքինութիւնը : Արդարև 'ի բայ առնելով յօգուտ ազգին ուխտեալ և իրենց պարտքը ճանչցող և կատարող փոքր թիւով խումբ մը եկեղեցականներ, շատերը տգէտք անկոյթի կամ անտարբերք, իրենց կոչումն անգամ չեն ըմբռներ : ուրիշներ իրենց սուրբ և փափուկ պաշտօնը սոսկ անձնական կրկն և շահուց գործիք ընել չեն խորշի : Իսկ ոմանք կը յառնեն իրենց պատրուակաւ խաբելով և խաղաւանելով զառմիկը, անհարին անօրինութիւններ գործել, ոչ Աստուածաշին երկիւղ և ոչ մարդկանցմէ ամօթ կրելով :

Ուստի մեք ստորագրեալքս իբրև Հայ հասարակութիւն՝ այլ ևս համբերել չկարենալով կը ըրողքենք սոցա՝ անկարգ ընթացից դէմ, և նկատելով որ Հայ կղերին թերևս մեծագոյն մասը տղիտութեան և կուրուութեան մէջ կըլիտուի, և ժողովուրդը նոխապաշարմանց և խաւարային տղիտութեան մէջ պահելով պատճառ կըլան խողովութիւններ, վէճեր և հերձուածներ յարուցանել գուտաց, քաղաքներու, գիւղերու, թաղերու և ընտանեաց մէջ : նկատելով որ կրօնից սրբութիւնը 'ի սիմոնախառնութիւն կը փոխեն և ամեն բան մասնաւոր կը զգեն նկատելով նաև որ ստահակ մաս մը ամեն անբարոյակաւ նութեանց, զեղիտութեանց և անառակութեանց տրպար և կաղապար կըլինի պարզամիտ ժողովրդեան առջև, նկատելով զարձեալ որ ուրիշ մաս մը ամեն տեսակ անօրինութեանց, ստուգեանց և խաղաւանաց մէջ կըլիտաւոր : նկատելով որ այս վերջնոց ձեռք ժողովրդեան վրայ հարստահարութիւններ կը տեղան, և իրենք փոխաւ նաև զիմագրաւ լինելու արտաքին հարուածոց, շատ ան

խան հեռացան, սակայն հետզհետէ նորէն ետ դառնալով քաղաքը իւր առջին փառաւորութիւնն ստացաւ : Նոյնմիւր 23—79ին, այսինքն 18 դար առաջ Վեսուվ լեռը սաստիկ բռնկելով սոսկալի հուր, ժայռերու աւալներու, մոխիրներու ահագին կոյտեր ժայթքեց Բուրէյի վերայ, և բոլորովին ծածկեց կործանեց քաղաքը : Վերջին ժամանակներս, երբ քաղաքը բրել սկսաւ, մարդու շատ քիչ կը մնար քան զտունեցան, որով կերակային, թէ Վեսուվի ժայթման ժամանակ Բուրէյի բնակչաց մեծագոյն մասը կարող եղած էին փախչիլ :

Մինչև 18 դար Բուրէյ այնպէս հողին տակ ծածկուած էր : 17 հին մի քանի գեղջականք խրամ մի բառաւ ուղեւոր այս երկրին մէջ, որուն մէջ մասը մինչև այսօր տակաւին այցելներով լեցուն է, արուեստական նիւթեր գործիքներ գտան հոն : Այս իմանալով Շարլ երրորդ հրաման ըրաւ բրել, և խուզորկութիւնները շարունակել, և այսպէս քաղաքին մէջ մասը յիւսան ելաւ :

Անկէ 'ի վեր Նարոլի կառավարութիւնները անհոգ գտնուեցան, և անկանոն կերպով երկիրը բրել կը տային անանկ որ մինչև ցայսօր, քաղաքին միայն մէկ երրորդ մասը 'ի լոյս ելած է : Սակայն Խալիլայի արդի կառավարութիւնը երեւելի հնազաւ պարոն Ֆիօրէլիի առաջ նորոգութեամբ առաջ կը մղէ գործը, և թիւ մը գործաւորներու շարունակ կը բրեն քաղաքին վրայ գտնուած մեծ քանակութեամբ հողը, որ չորս մէջրօրի չափ է, և շոգեկաւորով ծով կը տանին կը թափեն, և հետզհետէ գտնուած հետաքրքրական հնութիւնները Նարոլիի ազգային Միւլէն կը խորհուին :

Հետեւեալ յօդուածոյն մեջ պիտի խօսիմք քի Բուրէյի մէջ ինչ տեսանք :

